

σαι να παραπεμφθῶσιν εἰς δίκην πάντες οἱ ὑποθάλλοντες ἢ βοηθήσαντες τῇ Γαλλικῇ κυβέρνησει κατά τὸν πόλεμον, ὅστινος τὸ κέραιον χρεωσιτεῖται εἰς τὴν κίτην μας.

« Ὁ στρατηγὸς καὶ πρόεδρος τῆς συνελύσεως θεωρεῖ καθήκον του νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τοὺς συναδελφούς του, ὅτι ἔδωκε διαταγὰς νὰ ληρθῶσι ἐνεργητικώτατα καὶ ταχύτατα μέτρα πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποριζιῶσ τούτης. »

« Ὁ Δὼν Διέγος διέκοψε τὴν γραφὴν εἰς ταύτην τὴν φράσιν, ἣτις διήγειρε ψιθυρισμὸν τινα ἐν τῇ συνέλευσει. »

« Ἀλήθεια! εἶπεν ὁ ἀντιπρόεδρος μετ' εἰρωνίας, τοῦτο μὲ ἐκπλήττει. »

« Ὁ Οὐέρτας ἱπροσποιήθη ὅτι δὲν παρετήρησε τὴν διακοπὴν ταύτην, ἐξηκολούθησε δὲ διὰ τοῦ αὐτοῦ ὅρους. »

« Ὁ πρόεδρος ἐπέστησε πρὸ πάντων τὴν προτοχὴν του εἰς δεξιὰ τινα ἀνθρώπων ὑπόπτων, συνελθόντων ἐν τῷ ξενδοχείῳ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Ἀστού, κατὰ τὴν ἑδρὴν Ἀλάλα. Ἡ ἐταιρία αὕτη κατέστη διὰ τῶν φρονιδῶν του ἀντικείμενον συντόνου ἐπιτηρήσεως. Κατῶρθωται μάλιστα νὰ λάβῃ ἀποδείξεις ὅτι τὰ πρόσωπα ταῦτα κατεῖχον θέσεις σπουδαίας ἐν τῷ τόπῳ ἐπὶ τῇ κυβερνήσεως τοῦ ἀρπαγος, καὶ διέταξε ἀμειψῶς τὴν σύλληψιν καὶ φυλάκισιν αὐτῶν. »

« Ἡ δύσκολος καὶ δυσχερὴς ἐκτέλεσις τῆς διαταγῆς ταύτης ἀνετίθη εἰς τὸν Δὼν Καστιάνον, ἀξιωματικὸν ἱκανὸν ἀλλὰ καὶ ἀφωσιωμένον. Ἐπίρρε δ' αὐτὴν εἰς πέρας μετὰ τοῦ ζήλου ἐκείνου καὶ τῆς ἐπιδειξιότητος δι' ὃν διεκρίθη καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις. Εἴκοσι δύο κατηγορούμενα θέλουσι παραπεμφθῆ εἰς δίκην ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τοῦ τόπου, ὅπως δώσωσι λόγον διὰ τὸ ὅποιον ἔλαβον μέρος εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ ξένου ἐπὶ τοῦ κράτους. »

« Ἡ ἐκπληξὶς ὑπῆρξε γενικὴ, καὶ ὑπάκωφος φωνὴ θαυμασμοῦ ἐξῆλθε ὅλων τῶν ατομάτων. Ὁ Δὼν Διέγος ἀνεγερθεὶς τῆς ἑδρας του, ἐξέριψε τὸν κάλαμον. »

Μὴ διακόπτεσθε, εἶπεν ὁ Οὐέρτας μετ' εἰρωνικῶν ἐξακολούθησατε τὴν γραφὴν. »

« Ὁ στρατηγὸς γνωστοποιῶν πρὸς τοὺς συστρατιώτας του τὴν καλὴν διαγωγὴν τοῦ λοχαγοῦ Καστιάνου, πείθεται ὅτι ἐκφράζει αὐτῷ πάνδημον εὐγνωμοσύνην. »

« Ὁ στρατηγὸς ἐπιλαμβάνεται ἐπίσης τῆς εὐκαιρίας ταύτης ὅπως ἐκφράσῃ τὴν δυσἀρέσειάν του διὰ τὰς παραχὰς αἰτίνας ἔλαβον χώραν σήμερον. Τοιαῦτα σκηναὶ προσβάλλουσι καιρίως τοὺς νόμους τῆς τάξεως, δι' ὧν καὶ μόνον ἐτέφθημεν ὑπὸ ἐπιτυχίας, καὶ πρὸς οὓς ὀφείλομεν τοῦς ἐν τῷ μέλλοντι αὐτῆς καρπούς. Ὁ στρατηγὸς καὶ πρόεδρος τῆς συνέλευσεως ἀναδεχθεὶς τὴν ἐπιτήρησιν τῶν νόμων, θέλει ἐπιδιώξῃ πανταχοῦ καὶ πρὸς πάντα τὴν ἀστυρῆν αὐτῶν ἐφαρμογὴν. Ὅσοι τῶν ἀξιωματικῶν ἔλαβον μέρος εἰς τὰ στασιαστικὰ καὶ βίαια ταῦτα κινήματα, θέλουσι τιμωρηθῆ προσωπικῶς διὰ κρατήσεως, ἐπιφυλαττομένης τῆς ποινῆς ἣν θέλουσιν ὑποστῆ συνέσεια τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐπι τῆς διαγωγῆς των γενησομένης ἀνακρίσεως. Τα

ὀνόματα αὐτῶν θέλουσι σημεῖωθαι εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ στρατοῦ, καὶ γνωστοποιηθῆ εἰς τὰ διάφορα σώματα τῆς φρουρᾶς. »

Τὴν τελευταίαν τούτην φράσιν διεδέχθη σιγὴ βαθεῖα καὶ ἐκκραστικὴ. Ἡ στάσις εἶχε καταβληθῆ.

— Δόξατε νὰ ὑπογράψω, εἶπεν ὁ Οὐέρτας μετ' ἄξιοπρεπέος. Κύριε Δὼν Διέγε, ὑποπρόεδρε, θέλει δημοσιεύσει τὴν διαταγὴν ταύτην καθ' ὅλην τὴν πόλιν. Ἐπιφορτίζω ὑμᾶς μετ' ὁ μόνον τοῦτο, καὶ σὰς θεωρῶ ὑπεύθυνον περὶ τῆς ἀκριβοῦς αὐτοῦ ἐκτελέσεως. Ἀκούετε ;

— Μάλιστα, στρατηγέ, ἀπεκρίθη ὁ Δὼν Διέγος μετὰ πικρίας καὶ πειρασούνης, ἣν δὲν ἤδου- ἤθη νὰ κατατελή. Καί... ἐκεῖνοι οἱ εἴκοσι δύο ὑπόδοκοι... τοῦ εὐρίσκονται τώρα ;

— Ἄ ! εἶπεν ὁ Νουνέζος.

— Ἡ συνέλευσις ἐπιθυμεῖ νὰ τοὺς ἴδῃ, ἐξηκολούθησεν ὁ Δὼν Διέγος. Ἡ συνέλευσις εὐχαρίστως θέλει ἀναποκριθῆ εἰς τὴν εὐθύτητα τῶν μέτρων τὰ ὅποια ἔλαβετε καὶ εἰς τὸν ζήλον τοῦ μοιράρχου Δὼν Καστιάνου. »

« Ὁ Οὐέρτας συνέσπασε τὰς ὀφρῦς καὶ ἐστράφη πρὸς τὰ μέλη τῆς συνέλευσεως, ἅτινα ἐπρότερον ὑποκόπως λέξεις ἐπιδοκιμασίας. Ἄλλ' ἤδη οἱ ψιθυρισμοὶ ἦταν πλήρεις ἐνδιαφέροντος διὰ τὸν στρατηγόν. Ἡ συνέλευσις ἔλαβεν ὑπὸ σπουδαίαν ἐποψὴν τὴν ἐνοίαν τῶν εἰρωνικῶν φράσεων τοῦ ὑποπροέδρου δι' ἣν ἐβλεπτο ἐπικίνδυνον τὸ νὰ παραγνωρίσῃ τις τὸ αἰσθημα τοῦτο καὶ νὰ προσβάλλῃ τὴν ὑπόνοιαν τῆς συνέλευσεως, ἀρνούμενος πρὸς αὐτὴν τὴν εὐχαρίστησιν ταύτην. Ὁ Οὐέρτας δὲν ἠπατήθη μοι ἔνευσε, καὶ ἐσπευσα νὰ ἐπαγάγω τοὺς κατηγορουμένους. »

Θλίβετὰ σκηνή. Ὁ Δὼν Ἰνέγος Ἀλβιρέζος εἶχε διατηρήσει ὅλην αὐτοῦ τὴν ἀλαζονείαν. Ὁρθιος μετὰ ζῦ τῶν καταβεβημένων καὶ κλονιζομένων συντρόφων του, σφίγγων εἰς τὰς ἀγκάλας του τὴν σχεδὸν ἀναίσθητον ἐκ τῆς θλίψεως θυγατέρα του, περιέφερε βλίμματα ἀπαθῆ. Ὅτε τὸν παρεκάλεσα νὰ μὲ ἀκολουθήσῃ, προσβλέψας με ψυχρῶς,

» Λοιπὸν ἀπάγομαι αἰχμάλωτος ἐνώπιόν των ; μοι εἶπε μετ' ἄλλοι. Καὶ τί ! δὲν ἤδυνάθητε νὰ μὲ τῶσητε ἀπὸ τὴν τελευταίαν ταύτην ἐξειτέλισιν, παραδιδόντες μας εἰς τὸν μανιώδη ὄχλον ὅστις πρὸ ὀλίγου ἐζητεῖ νὰ μὲ κρεουργήσῃ ; »

Δὲν ἀπήντησα εἰς τοὺς λόγους του. Ἡ ἴεσσα στραφίσα βιαίως πρὸς ἐμὲ μετ' ἀνεγνώρισε, ἴσως τότε πρῶτον διότι ὁ τρόμος εἶχε σκοτίσει τὴν ὄρασιν τῆς. Μοι ἔβληψε ζωηρῶς τὸν βραχιόνα, καὶ ἀνέκραξε.

« Ὁ Δὼν Καστιάνος !... εἶθε ὑμεῖς, κύριε ! ποῦ εἶναι ὁ Οὐέρτας ; »

— Ὅτ' τὸν ἔδωμεν ἐντὸς ὀλίγου, ἀπεκρίθη τραυλίζων. καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς συνεδριάσεως.

Ἡ ἀμφίβολος αὕτη ἀπάντησις ἐπέθεσεν ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς Ἰνέσας ἀκτινα ἔλπίδος. Ἠλπίζεν ὅτι ἐμελλε νὰ εὖρη ὑπερασπιστὴν... ἀλλὰ τὴν ἔλπιδα ταύτην διεδέχθη ἀνεξήγητος ἐκφρασις ἐκπλήξεως καὶ τρόμου, ὅτε εἰσελθούσα εἰς τὴν εὐρίαν ἐκείνην αἴθουσαν, πλήρη ἀξιωματικῶν, δέκων καὶ στολῶν λαμ-